

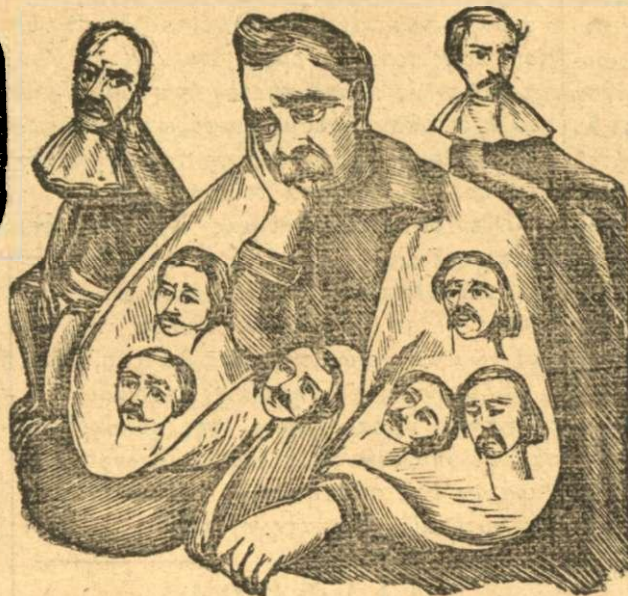
# ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ  
ἐτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.  
Διὰ τὰ δημόσια καταστήματα » 20.

Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,  
ἐτησίᾳ δραχ. 14, ἑξαμηνία δραχ. 8.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,  
ἐτησίᾳ φράγ. 16 ἑξαμηνία φράγ. 9.



# ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λε. 50.  
Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.  
Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-  
νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-  
στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ  
συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος  
καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

## ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΥ ΥΠΟΘΕ- ΣΕΩΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΖΑΧΑΡΑΚΗ.

Τὸ Συμβούλιον τῶν ἐν Ναυπλίῳ Ἐφε-  
τῶν ἐξέδοτο πρό τινων ἡμερῶν τὴν ἀπό-  
φασίν του ἐπὶ τοῦ ἀνακοπέντος βουλευμά-  
τος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Καλαμίαις  
πλημμελειοδικῶν, ὅπερ ταμψηφεί εἶχεν ἀ-  
θώσσει τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωάννου Ζαχαράκη  
Κωνσταντῖνον, διὰ τῆς ὁποίας διατάσσει  
περαιτέρω ἀποδείξεις. Δὲν προτιθέμεθα ἐν-  
ταῦθα νὰ ἐπικρίνωμεν κατ' ἐλάχιστον τὴν  
ἀπόφασιν ταύτην τῶν σοφῶν Ἐφετῶν, οὐδὲ  
νὰ εἴπωμεν ὅτι τοιαύτην ἀνεμένομεν νὰ  
ἐκδώσωσιν ἀπόφασιν, καθὰ διέδιδον οἱ Λά-  
κωνες συγγενεῖς τῆς τρισολβίου συζύγου  
τοῦ γέροντος Ζαχαράκη, ἐπαιρόμενοι ἐπὶ  
τῇ συγγενείᾳ ἐνὸς λειτουργοῦ τῆς θέμιδος,  
διότι δὲν θὰ ἐξαχθῇ οὐδὲν νέον συμπέρασμα  
ἐκ τούτου, ἢ ὅ,τι καὶ εἰς τὴν πρώτην ἐξέ-  
τασιν τῶν μαρτύρων ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἀπό-  
φασις αὕτη τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Ναυ-  
πλίῳ Ἐφετῶν ἕνεκα τῆς διατάξεως πλειο-  
τέρων μαρτυριῶν ἐνδεχόμενον νὰ παρεξή-

γηθῇ ὑπὸ πολλῶν συμπολιτῶν μας Καλα-  
μιῶν, καὶ νὰ εὐρωσι πάλιν τροφήν πρὸς ὀ-  
μιλίαν καὶ σχόλια τὰ φλήναφα στόματα  
τινῶν, ἐνδιαφερομένων ἐν τῇ ὑπόθεσιν ταύ-  
τη, ἀναγκαζόμεθα νὰ χαράξωμεν ὀλίγας  
γραμμάς πρὸς διαφώτισιν τῶν συμπολιτῶν  
μας Καλαμιῶν καὶ ἀποφυγὴν ἀπὸ παντὸς  
νέου σχολίου.

Οἱ Διόσκουροι γαμβροὶ τοῦ Ἰωάννου Ζα-  
χαράκη κ. Φλέσσας καὶ Γρηγ. Νικολόπου-  
λος, ἔμποροι Καλαμῶν, ἐνδιαφερόμενοι ὑ-  
πὲρ πάντα ἄλλον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην,  
μετέρχονται πᾶν θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον μέ-  
σον, ὅπως ἀποδείξωσιν ὅτι ὄντως ὁ υἱὸς  
Κωνσταντῖνος ἐλήτρευσε τὴν πατρικὴν του  
περιουσίαν. Ἐπειδὴ ὡς ἐκ τῆς κοινωνικῆς  
θέσεως καὶ τοῦ ὀνόματος τῶν Διοσκούρων  
γαμβρῶν ἐνδέχεται νὰ πιστεύσωσιν αὐτοὺς  
πολλοὶ ἐκ τῶν Καλαμιῶν, ἀγνοοῦντες τὸ  
ἐλατήριον, ὅπερ κινεῖ αὐτοὺς εἰς τοιαύτας  
διαδόσεις, λέγομεν μετὰ θετικότητος, ὅτι  
οἱ Διόσκουροι οὗτοι γαμβροὶ ἐν ἀρχῇ τῆς  
προκειμένης ὑποθέσεως εἶχον συνταχθῆ τῷ  
νέῳ Ζαχαράκῃ, προτρέποντες αὐτόν ὅπως

ἀπὸ τοῦδε ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοῦ πατρὸς του,  
δυνάμει τοῦ ἐπισήμου δωρητηρίου, ὀλόκλη-  
ρον τὴν κινήτην καὶ ἀκίνητον αὐτοῦ περι-  
ουσίαν, καὶ ὑποσχόμενοι εἰς αὐτὸν πᾶσαν  
συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν ἐκ μέρους των,  
ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ νὰ προσφέρῃ οὗτος δι' ἐ-  
πισήμου συμβολαίου λόγῳ ἀμοιβῆς εἰς ἕνα  
ἕκαστον τὸ ἐλάχιστον ποσὸν τῶν 70,000  
δραχμῶν. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ νέος Κωνσταν-  
τῖνος Ζαχαράκης ἀπέκρουσε μετ' ἀγανα-  
κτικῆς τὴν μωρὰν ταύτην πρότασιν των,  
ἐν τῷ ἅμα οὗτοι ἀπετάχθησαν αὐτῷ, καὶ  
προσῆλθον με' ἀνοικτὰς ἀγκάλας εἰς τὸν σε-  
βαστὸν γέροντα Ζαχαράκην, ἀπὸ τὸν ὁποῖον  
κύριος οἶδε τί θὰ ἐζήτησαν ὅπως τῷ προσε-  
νέγκωσι τὴν προστασίαν των. Ἴδου λοιπὸν  
τὸ ἐλατήριον, τὸ ὁποῖον ἐκίνησε τοὺς ἀξιο-  
τίμους τούτους ἐμπόρους τῶν Καλαμῶν  
εἰς τὸ νὰ καταφέρωνται κατὰ τοῦ νέου Κων.  
Ζαχαράκη.

Ἄλλ' ἡμεῖς ἐρωτῶμεν, εἶνε ποτὲ δυνα-  
τὸν νέος, ἐγκαταλείπων τὴν δωρηθεῖσαν  
αὐτῷ ἐκουσίως ὑπὸ τοῦ πατρὸς του περι-  
ουσίαν εἰς τὴν διάκρισιν καὶ ἐπικαρπίαν

## Κ Η Π Ο Σ

### ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟΝ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΗ.

Δόστε μ' ὀλόμαυρο χαρτί τὰ πάθη μου νὰ γράψω  
Καὶ μιὰ στιγμὴ ἀφήστε με ἀπὸ καρδιάς νὰ κλάψω,  
Κι' ἐλάτε γύρω, φίλοι μου, κι' ἀρχίσετε νὰ κλαῖτε,  
Καὶ εἰς τὸν κόσμον ὄλονε τῆς συμφοραῖς μου ἴπετε.  
Μέσα 'ς τ' ἀνδρεία στήθη μου νοιώθω μεγάλη λαύρα,  
Κι' ὄλα ἐμπρός μου φαίνονται κακὰ, ψυχρὰ καὶ μαῦρα.

Πολύ, πολὺ μ' ἐκόστισε αὐτὸ τὸ ρεζιλίσι,  
Ὅπου μοῦ ἔκαμαν αὐτοὶ οἱ λυσσασμένοι λύκοι.  
Πολὺ μαράζι ἔβαλλε 'ς τὴ φλογερὴ καρδιά μου,  
Μοῦ ἔπῃρε τὴν μισὴ ζωὴ καὶ ὄλη τὴ χαρὰ μου,  
Καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελα ἄλλο καιρὸ νὰ ζήσω,  
Τώρα πολὺ ὀγρήγορα τὰ κῶλα θε' ν' ἀφήσω.

Ἐρχεται βράδυ φοβερὸ, καὶ πάλι ξημερώνει,  
Καὶ ὄλο νέα βάσανα, καὶ ὄλο νέοι πόνοι  
Ὅσάν μαχαῖρι δίστομο τὸν μαῦρο μὲ πληγώνουν  
Καὶ τὸ μυαλό μου συμφοραῖς καὶ συλλογαῖς θολώνουν,  
Κ' ἔχω φωτιά καὶ μπούμπερη μέσ' 'ς τῆς καρδιάς τὰ βάθη...  
Ἄχ! τῆς δικαῖς μου συμφοραῖς κι' ὁ Τοῦρκος νὰ μὴ πάθη.

Μία φορὰ κ' ἕναν καιρὸ ἤμουν κ' ἐγὼ μέγας,  
Καὶ ἐμπροστά μου ἔσκυφε ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος,  
Καὶ ἤλθε μία ἐποχὴ ὅπου ἐγὼ καὶ μόνο  
Ἐρριζα μὲ τὰ χέρια μου ἕναν μέγαν Ἰθρόνον,  
Καὶ ὄλοι μ' ἐφοβήθησαν γιὰ τὴν παλληκαριά μου,  
Καὶ μὲ τρομάρα ἤλθανε καὶ ἔπεσαν ἔμπροστά μου.

Ἐγὼ, ἐγὼ 'μαι ὁ Τζουμπές, τῆς Ἰδρας τὸ καμάρι,  
Ὁ ἄνδρας ὁ ἐπίσημος, τὸ πρῶτο παλληκάρι.  
Ἐγὼ 'ς τὴν Ἰδρα μοναχὸς τιμὴ μεγάλη κάνω,  
Κι' ἅμα σὰν ἄνθρωπος κ' ἐγὼ καμμιὰ φορὰ πεθάνω,  
Ἡ δόξα κ' ἡ ἀνδρεία τῆς ὀγρήγορα θὰ σβύσῃ,  
Καὶ ἄνδρα σὰν κ' ἐμέγαλε ποτὲ δὲν θ' ἀποκτήσῃ.



### ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΗΣ.

"Αχ! νά 'πεφτε θανατικό καὶ λοιμικὴ καὶ πείνα,  
Πανοῦκλα, λώβα κ' εὐλογία ἐδῶ εἰς τὴν Ἀθήνα,  
Κ' εὐθὺς νά ἐσηκῶνοντο εἰς τὸ ποδᾶρι ὄλοι,  
Καὶ νά ἀφίναν ἔρημη γιὰ μιὰ στιγμή τὴν Πόλι,  
Καὶ νά ἐτρέχαν 'ς τὰ βουνὰ ἀπάνω ὡσάν λύκοι,  
Καὶ ἔτσι νά γλυτώσουμε κ' ἐμεῖς ἀπὸ τὴν δίκη.

"Αχ! νά ἐγένετο σεισμὸς μεγάλος καμμιά 'μέρα,  
Καὶ ὄλη νά ἐστεινετο ἡ πόλις πέρα πέρα,  
Νά πέση ὁ Λυκαθητὸς τὸν κόσμον νά χαλάση  
Τὸ Κᾶστρο, ὄλος ὁ Τρελλὸς, κ' ἡ θάλασσα νά βράση,  
Καὶ ὄλο τὸ Κριτήριον νά πέση νά πλακώση  
Καὶ δικαστὰς κ' Εἰσαγγελεῖς, πῶς ὁ Θεὸς νά δώση.

"Αχ! νά ἐφῶτιζ' ὁ Θεὸς τὸν βασιλεῖα τῆς Κίνας  
Νά ἤρχετο μὲ στράτευμα μεγάλο 'ς τὰς Ἀθήνας,  
Κ' εὐθὺς μεγάλος πόλεμος καὶ φονικὸ νά γίνη,  
Καὶ 'ς τὴν Ἀθήνα ὄληνε ρουθοῦνι νά μὴ μείνη,  
Καὶ δικαστὰς κ' Εἰσαγγελεῖς νά πέσουν σκοτωμένοι,  
Καὶ ἔτσι ἀτελείωτη ἡ δίκη μας νά μένη.

### ΟΙ ΔΕΣΠΟΤΑΔΕΣ.

"Αχ! ν' ἀνοίγε ὁ οὐρανὸς μὲ δύναμι μεγάλη,  
Καὶ φοβερός κατακλυσμὸς νά ἐγίνεταν πάλι,  
Καὶ ἡ βροχὴ ἀπὸ 'ψηλὰ 'σάν ποταμὸς νά τρέξη,  
Καὶ ἀπὸ τώρα τακτικά ὡς τὴν λαμπρὴ νά βρέξη,  
Κ' ὄλα τὰ σπήτια νά χαθοῦν, νά πέσουν, νά χαλάσουν,  
Καὶ νά πνιγοῦν οἱ δικαστὰι γιὰ νά μὴ μᾶς δικάσουν.

"Αχ! νά ἐφαίνετ' ἔξαφνα καμμιά φορὰ καὶ πάλι  
Ἐνας κομήτης φοβερός μὲ μιὰ οὐρὰ μεγάλη,  
'Σάν 'κείνον ποῦ ἐφάνηκε 'ς τοῦ οὐρανοῦ τὸ δῶμα  
'Σ τὴν θείαν Ἱερουσαλήμ, πρὶν νά χαθῆ ἀκόμα,  
Καὶ διὰ θαῦμα οἱ κριτὰι εὐθὺς νά τὸ πιστέψουν,  
Καὶ μᾶς ἐλευθερώσουνε χωρὶς νά μᾶς παιδέψουν.

"Αχ! καὶ νά ἔστελλ' ὁ Θεὸς ἐδῶ εἰς τὴν Ἀθήνα  
Ἐλαις τῆς μαύραις συμφοραῖς καὶ τὰ κακὰ ἐκεῖνα  
Ποῦ ἔστειλε 'ς τὸν Φαραῶ, μήπως καὶ μετανοιώση,  
Καὶ τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπ' τὴ σκλαβιά λυτρώση.  
'Ακρίδες νά 'πεφταν πολλαῖς, ἀρχοῦδαις, φίδια, λύκοι,  
Καὶ ἔτσι νά γλυτώσουμε ἀπὸ αὐτὴ τὴ δίκη.